

РЕШЕНИЕ

№ 254

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20231100900105 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 25 ОТ ЗТРРЮЛНЦ ВР. ГЛАВА XXI ОТ ГПК.

Образувано е по **Жалба с вх. № 20230113132121** от „МВ П.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **** представлявано от управителя И.В.И., чрез адв. Т.В., **против ОТКАЗ с рег. № 20230106105554-6/12.01.2023 г., постановен по Заявление с вх. № 20230106105554.**

В жалбата се правят оплаквания за неправилност и необоснованост на отказа, с искане за неговата отмяна и даване задължителни указания на длъжностното лице по регистрацията за вписване на заявените обстоятелства. Основните аргументи на жалбоподателят са в посока неприложимост на разпоредбата на чл. 129, ал.2 от ТЗ в хипотезата на прехвърляне на дружествени дялове между съдружници, съответно – за липса на основания за представяне на изисканите от длъжностното лице по регистрация (ДЛР) декларации. За да аргументира тезата си, жалбоподателят се позовава на съдебна практика. Направени са и възражения за незаконосъобразност на указанията на ДЛР за представяне на изменен дружествен договор по чл. 119, ал. 4 ТЗ с лични и заличени лични данни вр. чл. 21, ач. 3, т. 2 и 3 НВСДТРРЮЛНЦ, като твърденията са, че същите са дадени след изтичане на срока по чл. 22, ал. 5, изр. 2 ЗТРРЮЛНЦ. Посочено е още, че длъжностното лице не е спазило изискването да предостави нов изричен срок за изпълнение на указанията, което допълнително налага отказът да бъде отменен. Приложеният дружествен договор е представен във вид, който позволява да бъде установено съдържанието му.

Иска се постановяване на акт, по смисъла на който да бъде отменен изцяло Отказ № 20230106105554-6/12.01.2023 г. на Агениция по вписванията

като неправилен и незаконосъобразен, както и да бъдат дадени на задължителни указания на АВп да извърши исканите вписвания.

АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА, ЕИК 131282355, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Елисавета Багряна“ № 20, представлявана от изпълнителния директор Д.М., чрез С.К. - главен експерт в отдел „АМО“, с пълномощно рег. № РД-01- 601/20.09.2022 г., на основание чл. 25, ал. 2, изр. трето от ЗТРРЮЛНЦ депозира писмен **Отговор свой изх. № 11-00-159/07.01.2023 г. по Жалба вх. № 20230113132121**. Със същия, изцяло споделени са съображенията, изложени от длъжностното лице по регистрация в **Отказ № 20230106105554 - 12.01.2023 г.**, поради което, приемайки същият за правилен и законосъобразен, е поискано от съда да бъде постановен акт, с който да бъде отхвърлена жалба с № 20230113132121, подадена от „МВ П.“ ООД, ЕИК ****. **Претендират се разноси.**

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и АВп, както и събраните по делото доказателства намира следното:

Регистърното производство е образувано по **Заявление обр. А4 вх. № 20230106105554/06.01.2023 г.** за промяна на вписани обстоятелства по партия на „МВ П.“ ООД, ЕИК ****. Към същото са приложени: Протокол от ОС, Изрично писмено пълномощно; Декларация относно истинността на заявените за вписване обстоятелства и приемането на представените документи; Актуален дружествен договор/учредителен акт/устав; Актуален дружествен договор/учредителен акт/устав със заличени данни; Договор за прехвърляне на дружествен дял с нотариална заверка на подписите; Документ за внесена държавна такса;

На 09.01.2023 г., във връзка с проверката на заявената промяна, длъжностното лице по регистрацията е издало **УКАЗАНИЯ № 20230106105554** съгласно които на основание чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ е указало на молителя да представи декларация по чл. 129, ал. 2 от ТЗ от управител и праводател.

В горния смисъл са и последащо дадените от ДЛР Указания с №№ 20230106105554 – 2/09.01.2023 г.; 20230106105554 – 3/09.01.2023 г.; 20230106105554 - 4 /10.01.2023 г. , както и Указания с рег.№ 20230106105554 – 5/11.01.2023 г. Последните са допълнени и с изискване за представяне на препис от дружествения договор, съответно учредителния акт/устава, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, да са заличени, сканирани в четим вид.

По повод дадените указания, със **Заявления по образец Ж1 от Наредба № 1 с вх. рег. №№ 20230109123151; 20230109151828; 20230110145120; 20230111122431** от страна на заявителя са приложени Обяснителни записки, съдържащи аргументи в посока граматическото и логическото тълкуване на разпоредбите на чл. 129, ал. 1 и 2 от ТЗ.

На 12.01.2023 г. е постановен процесният **Отказ 20230106105554-6/12.01.2023 г. повод на Заявление обр. А4 вх. № 20230106105554/06.01.2023 г.**, с мотиви за неизпълнени указания в срок;

Срещу така постановения от длъжностно лице към АВп под № **Отказ 20230106105554-6/12.01.2023 г.** е подадена настоящата жалба, като същата е с

Видно от приложените писмени доказателства, жалбата е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**, тъй като:

- изхожда от активно легитимирана страна в процеса (заявител в производството по вписване пред Агенцията по вписване);
- насочена е против акт, който подлежи на съдебен контрол (чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ);
- подадена е в преклузивния 7- дневен срок за обжалване по чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице по регистрацията проверява дали е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред, дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър, дали заявлението изхожда от оправомощено лице, дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт, съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона съобразно представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, дали е представена декларация по чл. 13, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ, дали друго лице няма права върху фирмата и тя отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2 ТЗ /при първоначално вписване или промяна на фирмата/; дали документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система; и платена ли е дължимата държавна такса.

В процесния случай, в обхвата на проверката за съответствие със закона по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, е дали са спазени изискванията за прехвърляне на дружествени дялове, което следва да се установява от съдържанието на представените документи, без да е нужно изследване в регистърното производство на тяхната истинност – тя подлежи на проверка единствено в спорно исково производство по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Тези изисквания са установени в чл. 129 от ТЗ, който в действащата към датата на сключване на процесния договор, а и понастоящем, редакция (ДВ, бр. 15/16.02.2018 г.) предвижда две хипотези на прехвърляне на дружествен дял: 1) от един съдружник на друг, което се извършва свободно, и 2) от съдружник на трето лице /несъдружник/, за което се изисква: 2.1) спазване на изискванията за приемане на нов съдружник – решение на ОС по чл. 137, ал. 1, т. 2 ТЗ, и 2.2) липсата на неизплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работниците и служителите, включително и на работниците и служителите, трудовите правоотношения, с които са прекратени до три години преди прехвърлянето на дружествения

дяс. Последното изискване е установено с допълнение на чл. 129, ал. 1 от ТЗ, извършено с § 6 на ЗИДКТ (ДВ, бр. 102/22.12.2017 г., в сила от 22.12.2017 г.).

Приложимостта на изискването само към втората хипотеза и неприложимостта му към първата следва, както от буквалното граматическо тълкуване, така и от съображенията на законодателя при приемането му, целящи ограничаване на прехвърлянето на дружествени дялове на неплатежоспособни трети лица при наличието на непогасени задължения на дружеството по трудови правоотношения или осигурителни вноски.

За постигането на горепосочената цел обаче е недопустимо ограничаването на прехвърлянето на дялове между досегашните съдружници на дружеството, тъй като то не води до „прехвърляне на фирми“, а до вътрешно преформатиране на „собствеността върху фирмата“ между досегашните съдружници. Действително, с последващо допълнение на ал. 2 на чл. 129 ТЗ (ДВ, бр. 15/16.02.2018 г.) е предвидено, че условие за вписване в Търговския регистър е представянето от управителя на дружеството и от праводателя на декларация по образец, че няма изискуеми и неизплатени задължения по ал. 1. Изменението в ал. 2 обаче касае само начина на доказване на изпълнение на изискванията по ал. 1, които се отнасят само до прехвърлянето на дялове на трети лица. Извън приложното поле на ал. 2 е за кои хипотези на прехвърляния е необходимо представяне на декларации – те са уредени в ал. 1. Целта на ал. 2 не е да разшири тези изисквания и спрямо първата хипотеза на ал. 1 – прехвърляне на дялове между съдружници. В случай, че законодателят искаше да уеднакви режима на прехвърлянето и за двете хипотези, то това е следвало да намери отражение на систематичното място в ал. 1, която разпоредба именно урежда този въпрос, а не и ал. 2, имаща отношение само към доказването. Ето защо от актуалната редакция на ал. 2 не следва извод, че във всички случаи на прехвърляне на дялове е необходимо представяне на визираната декларация. Такава е необходима само за доказване на изпълнението на условието по ал. 1, а то е относимо към хипотезата на прехвърляне на дялове от съдружник на трето лице. (в този смисъл е Решение № 855/11.04.2018 г. на САС – 11 с-в. по т.д. 1752/2018 г.)

Както бе посочено, изискването да няма неплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски е въведено с цел да се ограничи възможността търговски дружества с натрупани задължения към работници и служители да се прехвърлят на малоимотни и социално слаби граждани, от които кредиторите не могат да съберат вземанията си. За волята на законодателя може да се съди и от публикуваните мотиви към Законопроекта за изменение и допълнение на ТЗ вх.№-754-01-39/06.07.2017 г. Горното означава, че ал. 2 следва да се тълкува систематически с ал. 1 на чл. 129 ТЗ стеснително само по отношение на прехвърлянето на дружествен дял на трето лице. Тъй като с процесното заявление се цели вписване прехвърлянето на дружествен дял от съдружник на друг съдружник, то в случая не намира приложение изискването за представяне на декларация (Решение № 326/01.02.2019 г. на САС по т. д. № 518/2019 г.)

В продължение на изложението до момента, следва да бъде отбелязано още, че в чл. 129, ал. 1 от ТЗ двете хипотези са ясно разграничени – първата е прехвърлянето на дружествения дял от един съдружник на друг, което се извършва свободно, а втората – такава прехвърляне на трети лица, което само

се извършва при спазване на изискванията за приемане на нов съдружник и ако няма неизплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работниците и служителите, включително и на работниците и служителите, трудовите правоотношения с които са прекратени до три години преди прехвърлянето на дружествения дял. Използването между двете хипотези на противоположния съюз „а“ за отграничаването от и противопоставянето на втората хипотеза на първата такава, съответно впоследствие – само във втората хипотеза, на съединителният съюз „и“, указващ и изискващ кумулация ясно сочи, че ограничението за прехвърляне на дялове при неизплатени задължения от вида на уредените, не се отнася до свободното прехвърляне на дялове между съдружници, при първата, законоустановена в разпоредбата на чл. 129, ал. 1 от ТЗ хипотеза, а е приложимо само при прехвърлянето на дялове на трети лица. (в този смисъл е Решение № 2212/04.10.2019 г. на САС по т. д.. № 4346/2019 г.).

Предвид гореизложено, съдът намира, че длъжностното лице по регистрация неправилно е приело, че и в процесния случай при прехвърляне на дружествен дял от един съдружник на друг за вписване на прехвърлянето следва да бъде представена декларация за липса на задължения за трудови възнаграждения, обезщетения и осигуровки, каквато в случая не се изисква, и е дало такива указания на заявителя, като при неизпълнението им незаконосъобразно е отказало вписването. Поради това обжалваният отказ следва да бъде отменен.

Освен изложеното до момента, незаконосъобразност се установява и частта на отказа, касаеща неизпълнение указания за представяне на препис от дружествения договор, съответно учредителния акт/ устава, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, да са заличени, сканирани в четим вид. Видно от данните по преписката Указания в посочения смисъл са били дадени на заявителя едва на 11.01.2023 г., като на 12.01.2023 г. е постановен процесният отказ. Същият е мотивиран единствено с неизпълнение на указанията в законоустановения по смисъла на чл. 19, ал.2 ЗТРРЮЛН срок. Така посоченото налага изследване на въпроса за срока, в който на заявителя трябва да бъде предоставена възможност да изпълни дадените от длъжностното лице по регистрация указания. Видно от разпоредбата на чл. 22, ал. 5, вр. чл. 19, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ срокът за изпълнение на указанията е три работни дни от оповестяването на указанията по електронната партида на търговеца. Когато обаче длъжностното лице не е спазило законовия срок за даване на указания, т.е. не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в Търговския регистър, за да се приеме, че указанията са надлежно дадени, следва да бъде даден реален срок за тяхното изпълнение. Освен това, указанията и предоставения срок следва да бъдат изрично съобщени на заявителя. Съобщаването на дадените указания следва да стане по общите правила, предвидени в Глава Шеста от Общите правила на ГПК, които са приложими и за охранителните производства, каквото е регистърното по ЗТРРЮЛНЦ.

Посочените правила, съотнесени към разглеждания случай и проследявайки хронологията, когато са оповестени действията по регистърното производство, мотивират съда да приеме, че в процесния случай указанията, в частта за представяне на на препис от дружествения договор,

съответно учредителния акт/ устава, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, да са заличени, сканирани в четим вид, са оповестени на 11.01.2023 г., т.е. след изтичане на срока по чл. 22, ал. 5, изр. 2 ЗТРРЮЛНЦ), като заявителят е бил лишен от подходящ срок за тяхното изпълнение, доколкото на 12.01.2023г. вече е бил постановен процесният отказ. При това положение, съдът намира, че същият е незаконосъобразен на допълнително, самостоятелно основание и като такъв следва да бъде отменен с изрични указания на Длъжностното лице да спази процедурата по чл. 22 ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ.

Водим от горното, **С Ъ Д Ъ Т**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Жалба с вх. № 20230113132121 от „МВ П.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **** представлявано от управителя И.В.И., чрез адв. Т.В., **Отказ с рег. № 20230106105554-6/12.01.2023 г., постановен по Заявление обр. А4 с вх. № 20230106105554** за промяна на обстоятелства по партидата на от „МВ П.“ ООД, ЕИК ****.

УКАЗВА на Агенцията по вписванията да съобщи на заявителя надлежно указанията си от 11.01.2023 г. в частта за представяне на препис от дружествения договор, съответно учредителния акт/ устава, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, да са заличени, сканирани в четим вид, спазвайки процедурата по чл. 22 ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ.

УКАЗВА на Агенцията по вписванията, при изпълнение в срок от страна на заявителя на указанията за представяне на препис от дружествения договор, съответно учредителния акт/устава, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, да са заличени, сканирани в четим вид, да впише в ТРРЮЛНЦ по партидата на о т „МВ П.“ ООД, ЕИК ****, обстоятелствата и промените, заявените със Заявление образец „А4“ вх.№ 20230106105554.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от връчването на препис на жалбоподателя и АВп (на последната с оглед изменението на чл.25 ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ с ДВ бр.106/11.12.2020 г.).

Съдия при Софийски градски съд: _____